

ELHEKETA: ASTE HUNTAKO SOLAS GAIA

- (1) Zer gezon ziren Martin eta Paxkal.
- (2) Zer matzenkeria egia zion Paxkalek Martin.
- (3) Nor zen mugia Fort.

II ANPALLATZERAT... MARTIN. 2

-Hela!... Badea nehor?...

-Aintzina, aintzina!... To, Martin! Hemengo aldi? Jar zaitet, ohoi! Aspaldi hantan ez zintudan ikusi. Zer berri da hor gaindi?

-Ba, jauna, berri on guti. Ezin bizia, ori!¹⁰ Ogi guti sartu da; artoa ere xuhur, eta mahatsak osoki huts egin dauku, hormarekin lehenik eta gero idortearerin... Zonbait zonbait gogoeta egina naiz gau hautan guzietan; eta hots, ororen buruan, deliberatu dut, Paxkal plaza-biltzalearen erranari behar nioela behatu.

-Ah!... Eta zer dio Paxkal plaza-biltzaleak, Martin? Bo! ori, jauna, aithortuko dautzut, Paxkalek ez dauzkidala metasunak oro nik nahi bezain garbiki eman. Zerbait murruskatu daut han, erranez: Lau mila libera emanen zinituela, bere burua anpallatzerat utzi nahiko zuenari...

Muziu Fort zena, begiak zabal zabala, ahoa oraino zabalgao, irria nausiturik, harritua, beha zagon Martin gaizoari.

-Anpallatzerat, Martin?...

-Ba, jauna, anpallatzen. Badakit zerbait minxka pairatzen dela, anpallatzean. Bainan, futxo, lau mila libera ere ez dira arto-pean atzemanit, eta, engoitik orai, hasian hasi¹¹, deliberatz geroz, baliatu nahi nuke...

Soberakina soberakina da, ez dea hala? Muziu Fort karkailaz ari zen bera, Martinen sudurrari hurbil hurbila, Martin gaizoari sorbaldak inharrosten ziozcala.

-Bainan, Martin, othe dakizu ontsa, zer den anpallatza?

-Xuxen, cz, jauna. Erran dautzut ostixoan, Paxkalek zerbait murruskatu baizik ez zautala. Erran daut bakarrik, anpallatzenko hauta¹² nintzala, hortako behar diren guziak badituda, eta ez zela ni baino hoberik atzemanen ingurune hautan guzietan...

-O, Martin, Martin, barkhatu irria eskapatzen bazaut, bainan, Paxkal demonio harek ederki enganatu zaitu, eta leporaino gero! Nahi duzu jakin anpallatza zer den? Anpallatza da: Norbaiti larrua edeki eta, larru hora lastoz bethetzea, leher egiteko heinean, Ihauterian Zanpantzar edo Karnabal bezal bezala... Martin, behar othe zaitut anpallatu, Uharte Ibarnegaraiko arrano alegia bizi hek bezala?... Nahi duzu?...

Martin, zuri zuria egina, begiak zorrotz, brau xutitzen da. Muziu Fort zenari agur bat egin ere gabe, bazoan orai kanporat, firrindilaka¹³: "Brien bisaia!... Brien ariña!"

Iphar haizea bezala iragan zuen Spainiako karrika.

Paxkal hatzeman balu orduan, akhabo zen Paxkal!

Bainan, beharrik, Paxkalek lekuak hustu zituen zonbait zunez...

ELHEKETA: ASTE HUNTAKO SOLAS GAIAIII ADITZ IKASKUNTA

31. Ez zintudan 32. Aithortuko dautzut
33. Ez zautala 34. Enganatu zaitu
31 UKAN. Conjugaison transitive à 3e pers.

Indicatif. Pron. Pers. Zu = vous.

Imparfait:

Nik zintudan = je vous avais

Harek zintuen = il vous avait

Guk zintugun = nous vous avions

Heiek zintuzten = ils vous avaient.

Plus-que-parfait.

Ikusia zintudan = je vous avais vu.

Passé éloigné

Nik ukhan zintudan = je vous eus

Harek -ii- zintuen = il vous eut

Guk -ii- zintugun = nous vous eûmes

Heiek -ii- zintuzten = ils vous eurent

32 UKAN. Conj. à double compl. Indicatif présent.

O=S. Zuri = à vous. C.I. = S

Nik dauzut = je vous l'ai

Harek dauzu = il vous l'a

Guk dauzugu = nous vous l'avons

Heiek dauzute = ils vous l'ont.

O=P. C.I.=S = (dauzkezut, dauzkezu, dauzkezuge, dauzkezute)

33 UKAN. Conj. à double compl. Indic. Imperf.

O=S. Neri = à moi. C.I. = P.

Zuk zinautan = vous me l'avez

Harek zautan = il me l'avait

Zuek zinautan = vous me l'avez

Heiek zautan = ils me l'avaient.